

Lukunäyte Helena Sinervon runokokoelmasta

Täyttä ainetta

WSOY, 2007

legenda

Hän istui laiturin päässä huulillaan katkeamaton litania, ja hänen rukoillessaan vuodet kiertyivät kerälle kuin hamppuköysi. Apajiltaan palaavat kalastajat heittivät hänen kerjuukuppiinsa sintin tai kaksi, ja niitä hän imeskeli, jauhoi suussaan ruotoineen päivineen. Miten poimut meren laahuksessa välkehtivät, miten taivaan auer himersi kun hän jakoi aterian lokkien kanssa! Veneet keikkuivat, töykkivät toisiaan haastavin varjoin, eikä lintujen hoviorkesteri pitänyt taukoa lehvästöissä. Hamppuköysi kiertyi kerälle, ja eräänä aamuyön tuntina sen säikeet loppuivat kuten kaikki polttoaine joskus loppuu. Sen hetken vanavedessä aamupörröiset kalastajat lamsivat veneilleen. He lankesivat polvilleen kun he näkivät, että kerjäläinen oli muuttunut valoksi. Hänen kuolleen ruumiinsa paikalla laiturin päässä hohtivat valojen kirkkaat hedelmät, niiden kirpeinä loistavat sateenkaarimehut.

HELENA
SINERVO

www.helenasinervo.fi